

2) Az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló, 2001. május 22-i 2001/29/EK tanácsi és európai parlamenti irányelv 4. cikkének (2) bekezdése korlátozza-e a tagállamokat abban, hogy jogszabályaiban fenntartsa a nemzetközi jogkimerülés elvét?

A második kérdés annak tisztázására irányul, hogy eltérhet-e a 4. cikk (2) bekezdésétől az a tagállam, amely nagyobb súlyt kíván helyezni a szólásszabadságra és a polgárok kulturális javakhoz való hozzáférésére, mint a nemzeti jogok jogosultjai versenytől való védelmének kívánalmára.

(¹) HL L 167., 2001.6.22., 10. o.

A Tribunale di Viterbo 2004. november 2-i végzésével a D'Antonio Antonello ellen folyó büntetőeljárásban benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-480/04. sz. ügy)

(2005/C 31/15)

(Az eljárás nyelve: olasz)

A Tribunale di Viterbo 2004. november 2-i végzésével, amely 2004. november 17-én érkezett a Bíróság Hivatalához, a D'Antonio Antonello ellen folyó büntetőeljárásban előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Tribunale di Viterbo a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

„vajon a 401/89 törvény 4., 1. és 4. bis cikke, valamint az ezt követő módosítások, amelyek jelenleg az ügy tárgyát képező tevékenység folytatását kizárólag olasz közszolgálati koncessziós társaságok számára teszi lehetővé, külföldi bukmékerek közvetítői számára pedig nem, összeegyeztethetők-e az EK-szerződés 31., 86-43., 49. cikkeivel”.

Az Európai Közösségek Bizottsága által az Egyesült Királyság ellen 2004. november 23-án benyújtott kereset

(C-484/04. sz. ügy)

(2005/C 31/16)

(Az eljárás nyelve: angol)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: Gérard Rozet és Nicola Yerrell, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. november 23-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Egyesült Királyság ellen.

Az Európai Közösségek Bizottsága keresetében azt kéri, hogy a Bíróság állapítsa meg, hogy:

- 1) az olyan munkavállalók tekintetében alkalmazott eltéréssel, akiknek a munkaidő időtartamát részben nem mérik és/vagy nem határozzák meg előre, vagy azt a munkavállalók maguk sem tudják meghatározni; és
- 2) a napi és heti pihenőidőhöz való jog végrehajtására vonatkozó megfelelő intézkedések megtételének elmulasztásával, az Egyesült Királyság elmulasztotta a munkaidő-szervezés egyes szempontjairól szóló 1993. november 23-i 93/104/EK (¹) irányelv 17. cikkének (1) bekezdésében foglalt valamint az EK 249. cikkéből származó kötelezettségét teljesíteni. kötelezze az Egyesült Királyságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A 17. cikk (1) bekezdésében meghatározott eltérés alkalmazása

Az irányelv 17. cikkének (1) bekezdése a tagállamok számára az irányelv bizonyos cikkeitől eltérést enged, ha az érintett tevékenység sajátos jellege miatt a munkaidő időtartamát nem mérik és/vagy nem határozzák meg előre, vagy azt a munkavállalók maguk sem tudják meghatározni.

Az Egyesült Királyság az 1998. évi Working Time Regulations (Munkaidő Rendelet) (SI 1998/1833) („az 1998-as rendelet”) ültették át a nemzeti jogba a rendelet előírásait. E a rendeletek közül a 20. rendelet először olyan eltérést tartalmazott a heti leghosszabb munkaidőre, az éjszakai munka hosszára és napi és heti pihenőidőre és munkaközi szünetekre vonatkozó rendelkezések tekintetében, amelyek nagyrészt tükrözték a rendelet 17. cikkének (1) bekezdése előírásait.

Az 1999. évi Working Time Regulations (Munkaidő Rendeletek) (SI 1999/3372) közül a 4. rendelet ezt követően azonban az 1998-as rendeletek közül a 20. rendeletbe egy új albekezdést illesztett, az alábbi szöveggel:

„(2) Amennyiben egy munkavállaló munkaideje részben mért vagy előre meghatározott vagy azt a munkavállalók maguk sem tudják meghatározni, de a tevékenység sajátos jellege olyan, hogy – anélkül, hogy ezt a munkáltató kérné – a munkavállaló a nem mért, nem meghatározott vagy a munkavállaló által meghatározni tudott időtartam alatt is munkát végezhet, a 4 (1) és (2), a 6 (1), (2) és (7) cikkek csak munkájának arra az időtartamára alkalmazandók, amelyet mértek vagy előre meghatároztak vagy amelyet a munkavállalók maguk sem tudnak meghatározni.”

(Az 4. és a 6. rendeletek a heti leghosszabb munkaidőt, illetőleg az éjszakai munka hosszúságát szabályozzák).

Ez a módosítás új kivételt vezetett be azokban az esetekben, amikor a munkavállaló munkaideje részben mért vagy előre meghatározott vagy azt a munkavállalók maguk határozzák meg, és részben nem. Ezekben az esetekben a heti munkaidőre és az éjszakai munkára vonatkozó előírások a munkavállaló munkájának csak a mért, előre meghatározott, vagy pedig arra a részére vonatkoznak, melyet a munkavállalók maguk sem tudnak meghatározni.

A Bizottság véleménye szerint a 20. rendelet (2) albekezdése túllépi a 17. cikk (1) bekezdésében meghatározott eltérés megengedett mértékét, amely csak azokra a munkavállalókra vonatkozik, akiknek a munkaideje egészében nem mért, nem meghatározott, vagy akik a munkaidőt maguk határozhatják meg.

A munkavállalók pihenőidejére vonatkozó előírások átültetése

A rendelet 3. és 5. cikke minden munkavállaló tekintetében meghatározzák a napi és heti pihenőidő legkisebb mértékét. Az Egyesült Királyság megfelelő nemzeti előírásai az 1998-as rendeletek 10. és 11. rendeletében találhatóak. Mindazonáltal a Department of Trade and Industry (Ipari és Kereskedelmi Minisztérium) által készített, az 1998-as rendeletek végrehajtásához készített Iránymutatók 5. része („munkából való távollémaradás”) szerint:

„A munkáltatóknak biztosítani kell, hogy a munkavállalók kivehessék pihenőidejüket, de nem kötelesek azt biztosítani, hogy a munkavállalók ténylegesen is pihenjenek”.

Más szóval a munkáltatókat úgy kell tájékoztatni, hogy nem kötelesek biztosítani azt, hogy a munkavállalók ténylegesen is igénybe vegyék, és a javukra fordítsák azt a pihenőidőt, amelyre

jogosultak, hanem csupán azt, hogy semmi nem akadályozhatja közvetlenül azt a munkavállalót, aki úgy dönt, hogy igénybe veszi a pihenőidőt.

A Bizottság álláspontja szerint az Iránymutatók ily módon az irányelv rendelkezéseivel ellentétes gyakorlatra buzdítanak, illetve az ilyen gyakorlatot segítik elő.

(⁽¹⁾) HL L 307., 1993.12.13., 18. o.

Az Európai Közösségek Bizottsága által 2004. november 25-én az Olasz Köztársaság ellen benyújtott kereset

(C-485/04. sz. ügy)

(2005/C 31/17)

(Az eljárás nyelve: olasz)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli G. Valero Jordana és D. Recchia meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. november 25-én keresetet nyújtott be Európai Közösségek Bíróságához az Olasz Köztársaság ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- állapítsa meg, hogy mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezések, amelyek szükségessé ahhoz, hogy eleget tegyen a benzin és a dízelüzemanyagok minőségéről szóló 98/70/EK irányelv (⁽¹⁾) módosításáról szóló, 2003. március 3-i 2003/17/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek (⁽²⁾), az Olasz Köztársaság nem teljesítette az irányelv 2. cikke alapján fennálló kötelezettségeit;
- kötelezze az Olasz Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az irányelv végrehajtására rendelkezésre álló határidő 2003. június 30-án lejárt.

(⁽¹⁾) HL L 350, 1998. 12. 28., 58. o.

(⁽²⁾) HL L 76., 2003. 03. 22., 10. o.